

UTSTILLING AV
ITALIENSK
KUNST
HOS BLOMQVIST
OSLO — MAI 1929

UTSTILLING AV
ITALIENSK
KUNST
HOS BLOMQVIST
OSLO — MAI 1929

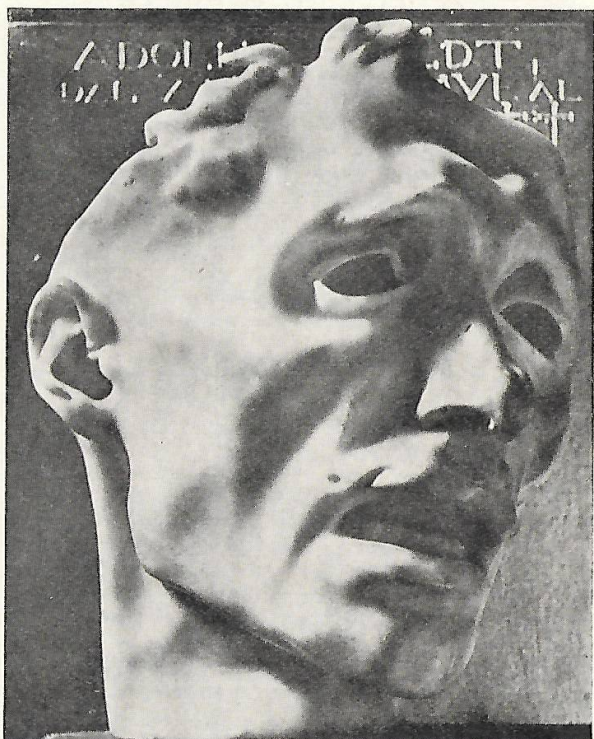
ADOLFO WILDT

er blitt kalt en gotiker, men en gotiker som fører sin meisel som en greker. Den asketiske ydmykhet som avspeiler sig i hans verk har han hentet fra den gryende renessanse, men sitt mesterskap i utførelsen skylder han innflydelse fra den klassiske høirenessanses dager. Gjennemtrenget av menneskelig følelse, altfor rik i sitt følelsesliv til å ville bruke sitt talent til lettkjøpte seire, men allikevel altfor lidenskapelig i sin kamp med stoffet til å ville renonsere på å påtrykke det sitt eget stempel — synes det som om Adolfo Wildt i sig har gitt møte for to forskjellige og motsatte tider. Men han synes for sitt bruk å ha grepet det beste de begge eier. —

En Michelangiolos hånd, en Francescos ånd har vært hans høie idealer.

Adolfo Wildt er født i Milano i fattige kår. Som gutt kom han i lære hos en barber. Kjærlighet til kunst følte han tidlig og studerte med iver de arbeider som fremkom av samtidens kunstnere. Men kampen for det daglige brød tvang ham i mange år til å arbeide som håndverker, som marmorhugger. Det var denne hårde læretid og dette uavladelige og iherdige slit med marmoret som gav ham slikt herredømme over stoffet, at han i de følgende år var i stand til å hugge direkte i marmoret nogen av sine betydeligste arbeider (f. eks. „*Familien*“).

Det første arbeide vi kjenner fra hans hånd er et hode som er vellykket og dyktig gjort (Atte, nu i Galeria Nazionale i Rom.) Det synes som om denne smigrende og heldige start istedetfor å åpne en lett og sikker vei for den unge kunstner, tvertimot betegner begynnelsen til en heftig og fortærende kamp, hvor han anstrenger sig for å forstå sig selv. I årevis kjemper han med sin tvil, hengir sig til håpløshet og mismot, fordi han ikke finner den vei, han bør gå, om han skal følge sin samvittighets krav. Men han kjemper bestandig. I 1909

A. WILDT

„SELVPORTRETT“

seirer han med sitt *Selvportrett*, som nu finnes i Uffizi-galleriet, dette Panthéon for verdenskunsten. Derefter følger *Trilogien* (Helgenen, Ynglingen, Vismannen) som hedredes med prins Umbertos pris. Senere: *Vir temporis acti* (i museet i Königsberg) og *Familien*.

Fra nu av er hans kunst stadig preget av en dyp og engstelig pessimisme. Problemet er alltid dette: Sjeler som fødes, legemer som dør. Livets innhold er ett og det samme: Angsten som mennesket føler i sin kamp for å fri sig selv.

Wildts kunst følger en naturlig vekst i sin utvikling: Den vinder i enkelhet, den mister noget av sin nervøsitet og forpinthet og samler sig i kontemplativ og harmonisk ro. Efter selvpinselens tid synes han å gå over i en periode av dypt følelsesinnhold med et anstrøg av religiøs mystikk. Han skjenker oss verker som: *Maria lar de kristne barn se dagens lys*, *En rosenkrans*, *Sjelen og dens klædedrakt*, *Adoptivmoren* og endelig *Körners grav*.

For å gi et inntrykk av Wildt som tolker av mannstyper er det nok å minne om de mektige portretter av Grubicy, Mussolini, Boito og Toscanini.

Wildt lever i Milano hvor han virker som lærer ved Accademia milanese og skjenker de unge kunstnere av sin rike og dypt menneskelige erfaring.

Han er medlem av Accademia d'Italia.

DE UTSTILTE ARBEIDER.

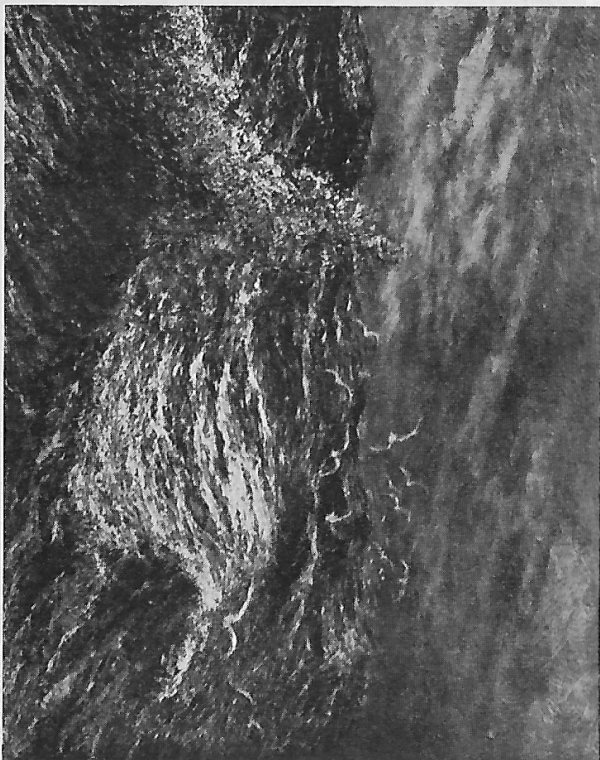
1. St. Lucia	marmor	Kr. 4 140.—
2. Idioten	—	„ 1 380.—
3. Den døde, lille kongesønn . . .	pennetegning	„ 185.—
4. Amen	på pergament	„ 185.—
5. Skabelsen	—	„ 185.—
6. For moren skaper Gud det vakreste barn	—	„ 185.—
7. Innbydelseskort	—	„ 185.—
8. Tiggeren	—	„ 185.—
9. Maria lar de kristne barn se dagens lys	—	„ 185.—
10. „Ars longa, vita brevis“	—	„ 185.—
11. Som Jesus	—	„ 185.—
12. Skyggen	—	„ 185.—

A. WILDT

„IDIOTEN“

F. MINOZZI

„NORDSJØEN“

FILIBERTO MINOZZI

er født i Verona (1877), men tilhører den lombardiske retning. Hans navn er knyttet til navn som Segantini og Previati, og han har også utstillet sammen med disse kunstnere. Likesom dem har han vært blandt de kraftigste og mest fremskutte malere innen den divisionistiske bevegelse^{*)}. Han lever endnu som en representant for den gamle garde, og hans hederlighet som kunstner har alltid sikret ham de unges hengivenhet. De ser i ham en maler som har visst å kjempe sig frem og å kjempe med rene våben.

Som gutt besøkte han Accademia di Brera, hvor han som 13-åring vant prisen i landskapsklassen. Men det er en velkjent sak, at kunsten ikke skjenker de unge berømmelse eller brød. Minozzi måtte ta fatt på litografhåndverket for å slå sig igjennem, og de timer han kunde skjenke sin kunst var var bare dem han kunde stjele fra sin søvn eller sin hvile. Han elsket naturen og holdt sig alltid nær til den. Her fant han frigjørelse fra all akademisk konventionalisme, og naturen vedblev å være inspirator for ham gjennom hele hans veldige verk.

Efter en separatutstilling hjemme fikk han innbydelse til å utstille i Kiel og Hannover.

Stadig higet han efter mer lys og større rum i sin kunst, og snart forlot han slettelandet for å søke op i fjellene eller ut på havet. Hele Europa gjennomstrefet han i sin umettelige trang til å se nye egner og videre horisonter.

Med beundringsverdigg mot har han på sine eldre dager visst å revidere sin teknikk og befri sig fra sine divisionistiske læresetninger. Han er nu nærmest lyriker i sin farve. Betrakter man hans maleri, har man lett for å forstå hans tolkning

^{*)} Divisionistene var malere som brukte en farvedelende teknikk.

av naturen, når man vet, at han eier en fin musikalsk sans. Selv åpenbarer han en side av sitt vesen med dette sitt paradoks: „Hvis jeg var døv kunde jeg ikke male“. Jeg sier med vilje: én side av hans vesen. For står man overfor noget verk av ham, er det lett å overbevise sig om, at hans kunst intet som helst inneholder som er usikkert eller famlende. Minozzi vet nettop å gjengi det som i naturen føles som uåndgripleg og anelsesfullt, vet å gjengi det i klare og sunde synsinntrykk som har sin sikre rot i palettens farveskala.

Hans utstilling her er den 58de i rekken av hans internasjonale utstillinger. Amerika og Rusland kjenner hans kunst. Berlin, Wien og Paris har sett ham som sin trofaste og beundrende gjest. I sitt fedreland er han en av de mest ansette autoriteter i kunstens verden.

DE UTSTILTE ARBEIDER.

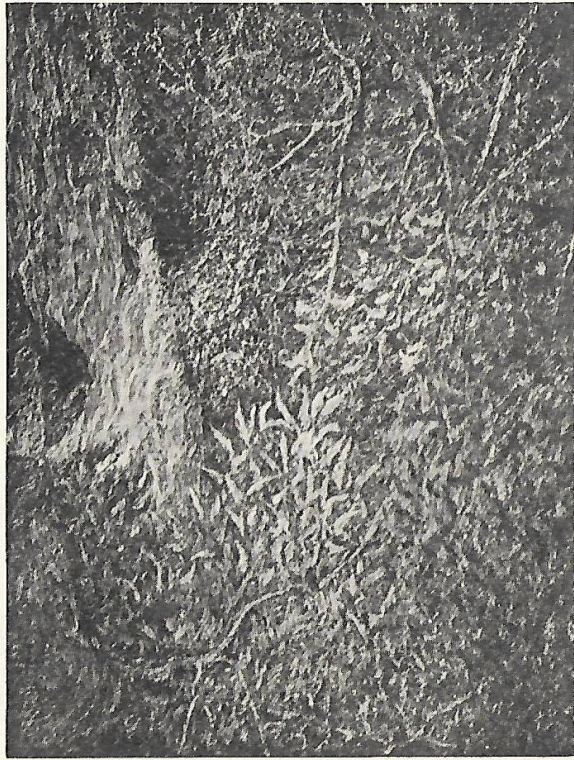
1. Havets symfoni	olje	Kr. 13 800.—
2. Dagens siste anstrengelse	—	3 910.—
3. Tussemørkestemming	—	3 910.—
4. Vestenvinn	—	3 910.—
5. Regndag	—	3 910.—
6. Nordsjøen	—	1 840.—
7. Den ensomme	—	230.—
8. Den første sne	—	230.—
9. Blek solnedgang	—	230.—
10. Før stormen	—	230.—
11. Col di Tenda	—	230.—
12. Under sneen	—	230.—
13. Vedhuggerens hytte	—	230.—
14. Den lille furuskog	—	230.—
15. Siste sne	—	230.—
16. Sjøalpene	—	230.—
17. Trist solnedgang	—	230.—
18. Soldag	—	230.—
19. Lys og skygge	—	230.—
20. Sledesporet	—	230.—
21. Høstlig	—	230.—
22. Skogbrynet	—	230.—
23. Vårsne	—	230.—
24. Under furuene	—	230.—
25. I Furuskogen	—	230.—
26. Sjøalpene ved Col di Tenda	—	230.—
27. Sol på sne	—	230.—
28. Den første sne	—	230.—
29. Lys morgen	—	230.—
30. Den ensomme kirke	—	230.—
31. Solnedgang i furuskogen	—	230.—
32. Gylden sne	—	230.—
33. Monte Rosa fra Col d'Olen	—	460.—
34. — — — — —	—	460.—
35. Monte Rosa og fjellvannet	—	460.—
36. Skumringsmelankoli	—	1 380.—
37. Det første lys	—	1 380.—
38. Solmorgen	—	1 380.—
39. Solstrålen	—	1 840.—

40. Monte Rosa	olje	Kr. 1 380.—
41. Kirke i sol	—	1 150.—
42. Morgen i Alagna	—	1 380.—
43. Låven	—	1 380.—
44. Sesia ved Alagna	—	1 150.—
45. Skyer	—	1 150.—
46. Solens preludium	—	1 380.—
47. Bekkesilder	—	1 840.—
48. Regnfull kveld	—	1 380.—
49. Den lille brønn	—	1 380.—
50. De nygiftes hus	—	1 380.—
51. Fattige hytter	—	1 380.—
52. Gylden solnedgang	—	1 380.—
53. Solskinsmorgen	—	1 380.—
54. Monte Rosa	—	1 380.—
55. Lys og skygge (hytter)	—	1 380.—
56. Efter regnet	—	1 380.—
57. Bjerk i sol	—	1 380.—
58. Mot solen	—	1 150.—
59. Det lysner	—	1 150.—
60. Den lyse og den mørke furu	—	1 380.—
61. Kirken i St. Antonio	—	1 380.—
62. Bergarbeidernes hus	—	1 380.—
63. Blomstersti (Tilh. Comm. Allievi).		
64. Furuskogens harmoni (Tilh. Comm. Allievi).		
65. Klokketårnet i Alagna	—	230.—
66. Toces fossefall	—	230.—
67. Fjellvann	—	230.—
68. Fossefallet i grotten	—	230.—
69. Monte Rosa	—	230.—
70. Kirken i St. Antonio	—	230.—
71. Sol gjennom bjerk	—	230.—
72. Under den grønne skygge	—	230.—
73. Rosagletcheren	—	230.—
74. Grønn symfoni	—	230.—
75. Gylden symfoni	—	230.—
76. Brønnen mellom alpehyttene	—	230.—
77. Bondens hus	—	230.—
78. Høstsolnedgang	—	230.—
79. Morgendemring	—	230.—
80. Morgengry	—	230.—

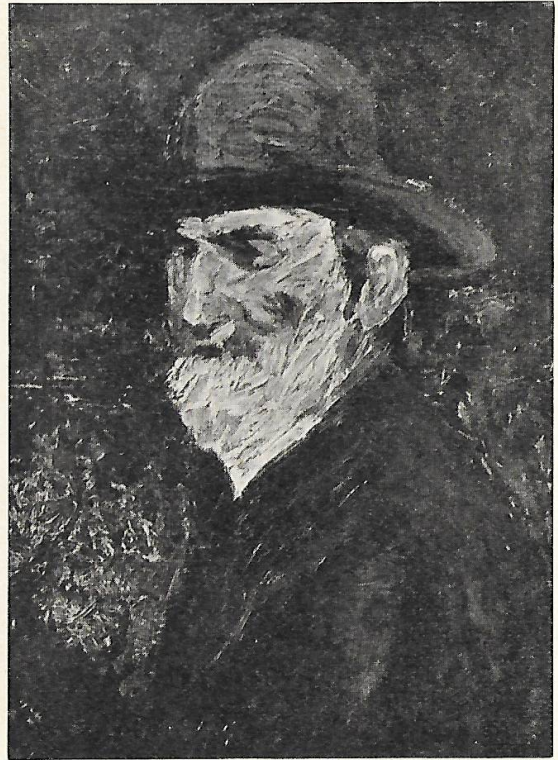
81. Solens klang	olje	Kr. 230.—
82. Fullmåne (fra mitt vindu)	—	230.—
83. Gyllent tre	—	230.—
84. Eken	—	345.—
85. Solstråle	—	345.—
86. Prostens vinhave	—	230.—
87. Bondens hus	—	230.—
88. De to cypresser	—	460.—
89. Høsttrer	—	460.—
90. Kollen	—	230.—
91. Lys aftendemring	—	460.—
92. Rødmende solnedgang	—	460.—
93. Tocchis gård	—	460.—
94. Gråværsdag	—	460.—
95. Gyllne såter	—	460.—
96. Kastanjeskog	—	460.—
97. Morgen	—	460.—
98. Tocchis gods	—	460.—
99. Gudvangen	—	345.—
100. Gudvangen	—	345.—
101. Balholm	—	345.—
102. Svartisen	—	460.—
103. Nordkap	—	460.—
104. Nordkap	—	460.—
105. Hammerfest	—	460.—
106. Nordsjøen (regnvær)	—	460.—
107. Nordsjøen	—	460.—
108. Kristiansund (gråværsdag)	—	460.—
109. Strand ved Molde	—	460.—
110. Løenvann	—	460.—
111. Øer ved Bergen	—	460.—
112. Bergen	—	460.—
113. Bergen	—	460.—
114. Kyst ved Bergen	—	460.—
115. Nordkyst	—	460.—
116. Solnedgang i Nordsjøen	—	460.—
117. Skumring på Nordsjøen	—	460.—
118. Blå symfoni	—	460.—
119. Nordsjø	—	460.—
120. Norsk landskap	—	460.—
121. Norsk kyst	—	460.—

F. MINOZZI

„BEKKESLUDDER“

F. MINOZZI

„DEN GAMLE I SOLEN“

122.	Nordsjøen	olje	Kr. 460.—
123.	Nordkap kl. 10 aften	—	„ 460.—
124.	Nordkap ved midnatt	—	„ 460.—
125.	Fjellelven (norsk landskap)	—	„ 460.—
126.	Den gamle i solen	—	„ 345.—

GUIDO GONZATO

G. GONZATO

„SELVPORTRETT“

GUIDO GONZATO

er født i Verona 1896 og begynte som ganske ung på akademiet i denne by. Uheldige familieforhold tvang ham imidlertid til å forlate det studium han hadde valgt seg som sitt. Vi finner ham igjen beskjeftiget på forskjellig vis: som håndlanger ved veibygg, som bærer ved en fernissfabrikk og tilslutt ansatt ved en tjærefabrikk, alltid henvist til det ringeste og tungeste arbeide. Hans fysiske kraft går med i dette hårde slit. Men hans ånd lever, lempet og utviklet seg.

Da denne første skånselsløse periode er overvunnet, lykkes det Gonzato å finne anledning til å følge akademiundervisningen i nogen tid, og han forlater akademiet med første pris. Tiltross for dette er hans kunst nettopp det motsatte av akademisk. Men hans uavhengighet av all akademisme fører ham aldri ut i maner eller blir til et søkt program.

Hvad man først og fremst må legge merke til hos denne unge kunstner er hans dyktighet. I ødsel produktivitet stiller han sig ansikt til ansikt med det moderne maleris forskjellige problemer og løser dem med mesterskap. Hans utvikling betegner en rekke seire overfor de kunstneriske uttrykksmidler. Gang på gang viser han sig som en glimrende kolorist, en solid konstruktør, en sensibel og forfinet forsker. Men også som en voldsom rebell.

Alt dette gjelder direkte *maleren* Gonzato. Men hans produksjon og retningen i hans utvikling gir oss lov til å gå videre. Vi føler trang til å gå utenfor en strengt malerisk vurdering for å kunne måle ham med større og verdigere mål. En sublim karaktertolker er han som formår å blottlegge menneskenes og tingenes sande vesen. Særlig i den siste periode av hans produksjon er det lett å fornemme, hvorledes maleriet er blitt et middel i hans livsutfoldelse, ikke i og for sig et mål. Hans kunst kan ikke innskrenke sig til å gi oss dekorasjon for

salonene. Hans *Selvportrett, Den blinde, Tragisk figur* er noget mer enn en selvbiografi eller en beretning. De betegner hans holdning overfor livet, de er hans dom om samfundet. Og for å uttale en sådan dom skal der mer til enn blott og bart det å være maler.

Gonzato lever i Schweiz og bor i et ytterst beskjedent hus som ligger ensomt ute på landet. Han har villet bo slik for alltid å kunne være i kontakt med naturen.

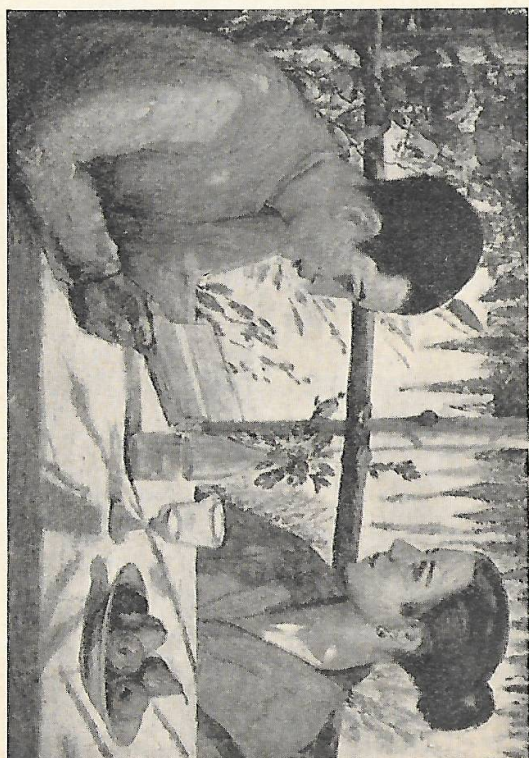
Han er ung endnu, og han hører ikke hjemme i nogen kunstnerfraksjon. Allikevel står alle dører ham åpne til kunstens templer i Italia. Med held har han tatt del i utstillingene i Venezia som holdes hvert annet år og i Torino hvert fjerde år. Også i Kunsthaus i Zürich har han utstillet en rekke pasteller.

DE UTSTILTE ARBEIDER.

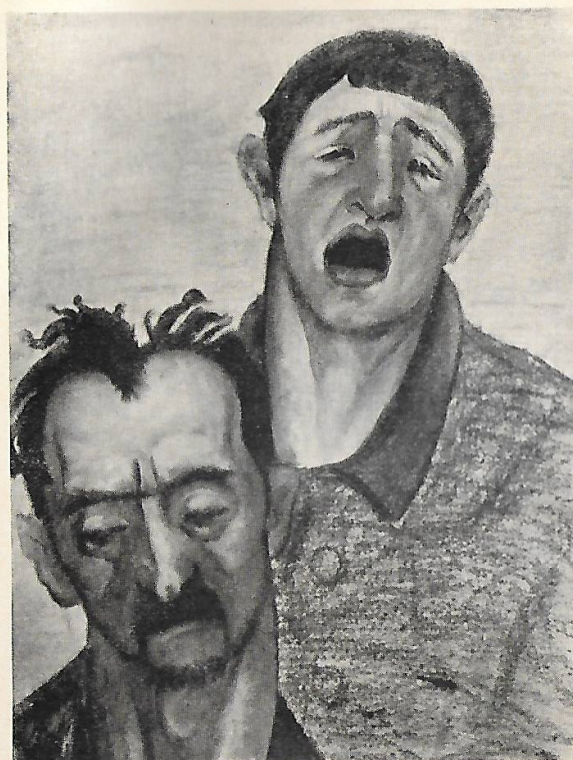
1. Edderkoppen	olje	Kr. 375.—
2. Hellig vår (tilh. S. Borsotti, Schweiz)	pastell	
3. Kvinnetorso (— Riccardo Molo samling) —	—	
4. Forbi (— — — — —)	—	
5. Sølvgrå (tilh. Adelchia Chiesa)	—	
6. Moren (tilh. Carlo Pereda samling)	—	
7. Selvportrett (tilh. Eduard Guigos Italia)	—	
8. Akt	—	290.—
9. Morgen (tilh. Carlo Pereda samling)	olje	
10. Mai (tilh. Riccardo Molo samling)	—	
11. Akt	—	1 055.—
12. Frukten (tilh. Riccardo Molo)	—	
13. Ammende mor (tilh. Rinaldo Rusca)	—	
14. Utspring (tilh. Riccardo Molo)	—	
15. Hans Kaiser	—	415.—
15b. Hans Kaiser (privat eiendom)	pastell	
16. Skyer	olje	250.—
17. Maleren og hans datter (tilh. Ricc. Molo)	—	
18. Lignelse (Seden og jorden)	—	2 500.—
18b. Omfavnelser	—	335.—
19. Grensen	—	335.—
20. Katten	—	250.—
21. Ved døren	—	250.—
22. Veien	pastell	670.—
23. Forbannelsen	—	415.—
24. Tragisk figur	olje	1 670.—
25. Den blinde	—	1 670.—
26. Vinter	—	250.—
27. Fem sater (tilh. Riccardo Molo)	—	
28. Oster (tilh. Riccardo Molo)	—	
29. Morgen	—	250.—
30. Månen	—	290.—
31. Kjørerrens måltid (tilh. Riccardo Molo)	—	
32. Kunstig blomst	—	290.—
33. Selvportrett	—	555.—
34. Sild	—	290.—
35. Grå	—	290.—
36. Epler og sild (tilh. Riccardo Molo)	—	
37. Harmoni	—	250.—

G. GONZATO

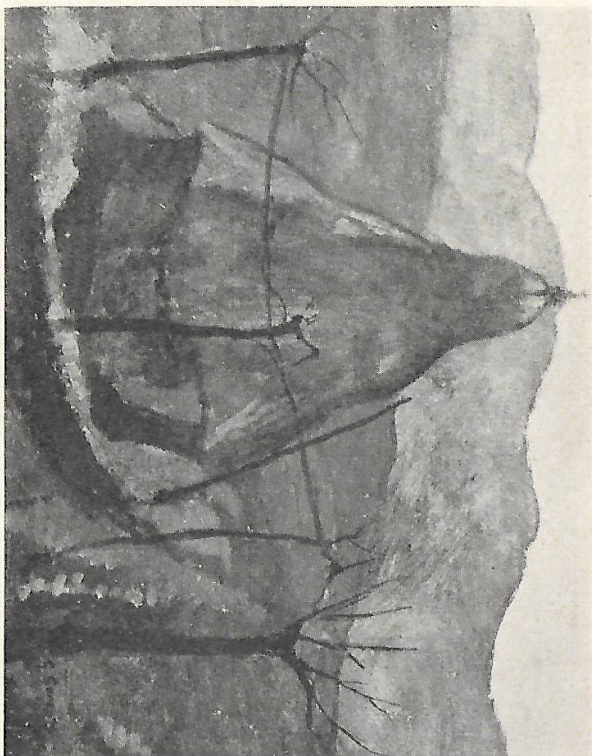
„MAT“

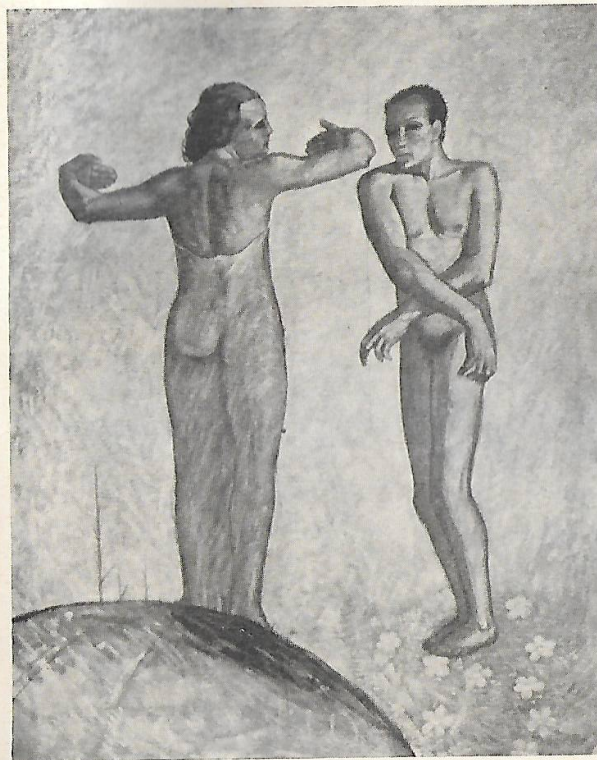
G. GONZATO

„FORBANNELSEN“

G. GONZATO

„SATTE“ (DEMIRING)

G. GONZATO

„DEN BLINDE“

38. Tordenvær	olje	Kr. 290.—
39. Høst	—	” 250.—
40. Asparges	—	” 335.—
41. Koppen (tilh. Riccardo Molo)	—	—
42. Iris	—	” 335.—
43. Såte (skumring)	—	” 335.—
44. Asters	—	” 250.—
45. Grønn og grå	—	” 290.—